

KELOĞLAN İLE ŞEHZADE MASALI

"İrade-Aklını Kullanmak-Yetenek Alanı"

Menşei: Tatar

Mavi çadır gerilmiş
Duydum pazar kurulmuş
Vurdum karıncaya palanı
Kırk yerinden bağladım kalanı
Sardım sırtına seksen çuval soğanı
Geldim anlatmaya size bu masalı

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, siz deyin doğuda, ben diyeyim batıda bir memleket varmış. Bu memlekette bir Keloğlan, annesiyle birlikte yaşamış. Annesi saray mutfağında çalışır, her gün lezzetli mi lezzetli yemekler pişirmiş.

Keloğlan iyiymiş, hoşmuş ama hiçbir işte başarılı değilmiş. Oduncuda çalışsa baltayı savuramaz, değirmende çalışsa çuvalları kaldıramazmış. Çünkü çok elimsizmiş. O da ne yapsın, ara sıra annesiyle saray mutfağına gelir, orada vakit geçirirmiş. Hem bizim Keloğlan padişahın oğlunun da en iyi arkadaşıymış. Çoğu zaman ikisi birlikte sohbetler eder, gezintilere ıkarlarmış.

Günlerden bir gün Keloğlan'la şehzade sarayın bahçesinde dolaşırlarken padişah yanlarına gelmiş. Oğluna "Artık koca adam oldun. Ülkeni gez, gör, tanı" demiş. "Ancaak... Huysuz devin ormanına sakın girme. Hadi diyelim girdin, sakın ha orada bir şey yiyip içme" diye sıkı sıkıya tembihlemiş.

Ertesi gün şehzade yola koyulmuş. Gitmiş, gitmiş, derken karşısına babasının bahsettiği huysuz devin ormanı çıkmış. şehzade, babasının tembihlerini hatırlasa da ormanın güzelliği onu mest etmiş, "Ne olabilir ki? Biraz gezer, sonra yine yoluma devam ederim" deyip ormana girmiş.

Şehzade ormanda sincaplarla saklambaç oynamış, kuşları beslemiş, çiçekleri koklamış... Böyle yol ala ala ormanın derinliklerine kadar ilerlemiş. Derken karşısına çeşit çeşit yiyeceklerle dolu bir sofraya çıkmış. Meğer şehzadenin karnı çok açmış. Bu nefis yiyeceklere dayanamamış ve babasının uyarısına rağmen "azıcık yesem bir şey olmaz herhalde" deyip sofraya oturmuş. Bir lokma o, bir lokma bu diye diye karnını bir güzel doyurmuş. Sonra üzerine bir ağırlık çökmüş ve oracıkta uyuyakalmış. Şehzade mişıl mişıl uyurken, dev bastığı yeri titrete titrete çıkagelmesin mi? Şehzadeyi sofranın başında görünce çok sinirlenmiş. Meğer yemeğini paylaşmayı hiç sevmezmiş. O sinirle şehzadeyi kaptığı gibi alıp götürüvermiş.

Aradan günler geçip de şehzade dönmeyince padişah çok endişelenmiş. Dört bir yana askerlerini gönderip oğlunu aratmış ama hiçbir haber alamamış. Bizim Keloğlan da arkadaşının bulunamamasına çok üzülüyormuş tabii. "Nerede olabilir" diye düşünüp dururken aklına devin ormanı gelmiş. Askerlerin bile girmeye cesaret edemediği bu ormana gitmeye karar vermiş. Çünkü arkadaşı için çok kaygılanıyormuş. Annesine şehzadeyi bulmaya gideceğini söylemiş. Annesi "Sen daha odun kıramaz, çuval taşıyamazsın," demiş. "Devle karşılaşırsan şu çelimsiz halinle ne yapabilirsin ki?" Keloğlan, "Sen hiç meraklanma anacığım. Ben başımın çaresine bakarım. Her şey güç kuvvet değil ya!" diye cevap vermiş ve düşmüş yollara.

Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş. Sonunda devin ormanına ulaşmış ve şehzadeyi aramaya koyulmuş. Araya araya sofraya varmış. Karnı da açmış. Tam elini yemeklere uzatıyormuş ki padişahın sözleri aklına gelmiş. Yemekler ne kadar leziz görünse de kendini tutmuş ve sofradan uzaklaşmış.

Tam bu sırada yer sarsılmaya başlamış. Keloğlan telaşla bir çalılığın arkasına saklanmış. Dev gelip sofranın başına oturmuş, ne var ne yoksa hepsini bir güzel yemiş. Sonra da kalkıp evine gitmek üzere yola koyulmuş. Keloğlan da saklandığı yerden çıkıp devin peşine düşmüş.

Evine gelen dev, kanepeye oturmuş. Keloğlan da sessizce içeri girip Şehzadeyi aramaya koyulmuş. Etrafını kolaçan ederken devin yanı başındaki kafeste Şehzadeyi görmüş. Arkadaşımı nasıl kurtarabilirim diye düşünmeye başlamış.

Sonunda aklına bir fikir gelmiş. Tüm cesaretini toplayıp devin karşısına dikilmiş. "Şey... merhaba... Huysuz dev dedikleri kiŐi siz misiniz?" diye seslenmiş. Dev hışımla yere eğilmiş. "Sen de kimsin? Evimde ne arıyorsun" diye çıkmış. Tam Keloğlan'ı yakalamak için elini uzatıyormuş ki, Keloğlan "Efendim, size çok önemli bir haber getirdim" deyince Őöyle bir durmuş. KaŐlarını çatmış. "Őöyle bakalım, neymiŐ o önemli haber" demiş.

Keloğlan "Ormandaki kuyunun içinde sizin gibi bir dev daha yaşıyor" demiş. " 'Artık bu kuyu bana dar geliyor. Dışarı çıkıp huysuz devini alt edeceğim. Evini barkını alıp orada yaşayacağım' deyip duruyor."

Huysuz dev duydukları karşısında çok sinirlenmiş. Keloğlan'a "Neredeymiş şu kuyu, göster bakalım" demiş. Hemen yola koyulmuşlar.

Keloğlan nde, huysuz dev arkada epey yol yürümüşler. Sonunda bir kuyunun başına gelmişler. Dev kızgın bir halde kuyuya eğilmiş. Sudaki yansımaları görünce diğer dev tam karşısında duruyor sanmış. "Sen misin beni yeneceğini söyleyip duran! Cesaretin varsa gel de görelim" diye bağırmış.

Sesi yankılanınca, kuyudaki devin aynı sözlerle kendisine meydan okuduğunu zannetmiş. İyice sinirlenip kuyuya atlamış. Kuyunun içinde azıcık bir sudan başka bir şey olmadığını görünce de oyuna geldiğini anlamış. Oradan çıkmaya çalışmış ama ne kadar uğraşsa da başaramamış.

Keloğlansa koştur koştur devin evine varmış ve şehzadeyi kurtarmış. İki dost hiç vakit kaybetmeden saraya doğru yola koyulmuşlar.

Padişah, oğlunu sağ salim karşısında görünce çok sevinmiş. Şehzade ve Keloğlan olan biteni padişaha anlatmışlar.

Padişah; iradesini, zekâsını; sadakatini ve cesaretini takdir ettiği Keloğlan'ı has odabaşı ilan etmiş. Keloğlan işin inceliklerini kısa sürede öğrenmiş ve görevini uzun yıllar başarıyla yerine getirmiş. Annesi de "Benim kel oğlum keleş oğlum kendine uygun işi sonunda buldu" diye bayram etmiş.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de kendi yeteneklerini keşfedip değerlendirenlerin başına.

Hepinize iyi geceler, tatlı rüyalar...